

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 07-08-2019

Znak: SPN.III.4130.40.2019

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2019r., poz. 506) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2018r., poz. 1945 ze zm.)

stwierdzam nieważność

całości uchwały Nr X/48/2019 Rady Gminy Słupia z dnia 27 czerwca 2019r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w gminie Słupia.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 27 czerwca 2019r. Rada Gminy Słupia podjęła uchwałę Nr X/48/2019 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w gminie Słupia. Dokumentację prac planistycznych dostarczono do tut. organu w dniu 11 lipca 2019r.

W dniu 23 lipca 2019r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącą Rady Gminy Słupia do złożenia wyjaśnień do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 26 lipca 2019r., znak: SGG.6722.1.2019, Wójt Gminy Słupia odniósł się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2018r., poz. 1945 ze zm.), zwanej dalej ustawą.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonej odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

I. W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 i 10 ustawy oraz § 4 pkt 9 lit. a rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej rozporządzeniem, poprzez brak przedstawienia obsługi komunikacyjnej terenów budowlanych.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 i 10 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo: przeznaczenie terenów i linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania oraz zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji.

W świetle § 4 pkt 9 lit. a rozporządzenia jednym ze standardów przy zapisywaniu ustaleń projektu planu miejscowego jest określenie układu komunikacyjnego z jego parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych.

Przytoczone przepisy wskazują na konieczność określania zasad obsługi komunikacyjnej terenów budowlanych.

Tymczasem w ustaleniach tekstowych planu miejscowego nie określono obsługi komunikacyjnej terenów budowlanych.

Z rysunku planu wynika, że tereny budowlane, tj. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (oznaczone symbolami: I-MN1 i C-MN1), tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (oznaczone symbolami: F-MU1, I-MU2, I-MU3, C-MU1 i C-MU2) oraz teren zabudowy usługowej (oznaczony symbolem H-U1) powinny mieć przedstawioną obsługę komunikacyjną.

Zaznacza się jednocześnie, że wymóg określenia dojścia i dojazdu do działek budowlanych umożliwiający dostęp do drogi publicznej zawarto w § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 2015r., poz. 1744 ze zm.).

Z odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego Wójta Gminy Słupia z dnia 26 lipca 2019r., znak: SGG.6722.1.2019, wynika, że celem opracowania przedmiotowego projektu planu było wprowadzenie stosunkowo niewielkich zmian do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Słupia uchwalonego uchwałą Nr XXXV/194/2013 Rady Gminy Słupia z dnia 27 listopada 2013r.

Jeśli celem przedmiotowego planu miejscowego było wprowadzenie punktowych (niewielkich) zmian do planu miejscowego z 2013r., to zmianę taką należało sporządzić w formie zmiany planu miejscowego (wówczas możemy mówić o kontynuacji planu tj. „czytaniu” równocześnie zapisów planu obowiązującego i jego zmiany), a nie w formie planu miejscowego. Jeśli mamy do czynienia z nowym planem miejscowym, to wszystkie jego ustalenia są odczytywane odrębnie, niezależnie od zapisów planu uchwalonego w 2013r.

2. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia poprzez brak wydzielenia na rysunku planu liniami rozgraniczającymi terenów dróg i terenów ciągów pieszo-jezdných.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

W myśl § 4 pkt 1 rozporządzenia ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów.

Tymczasem zapis zawarty w § 7 ust. 6 uchwały dopuszcza realizację dojazdów w terenach budowlanych, niewydzielonych liniami rozgraniczającymi nadając im minimalną szerokość 5m. Dojazdy te w rzeczywistości pełnią rolę dróg wewnętrznych lub ciągów pieszo-jezdných.

Zgodnie z treścią rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (załącznik Nr 1 do rozporządzenia) drogi wewnętrzne (oznaczone symbolem KDW - kolor jasnoszary) stanowią odrębny sposób przeznaczenia terenów. Stąd też droga wewnętrzna – traktowana jako odmienny rodzaj przeznaczenia terenu – musi spełniać wymogi określone w art. 15 ustawy, tj. mieć właściwe oznaczenie barwne, odpowiednie dla tego terenu ustalenia. Lokalizacja dróg wewnętrznych z uwagi na ich przeznaczenie i odmienne zasady zagospodarowania powinna być wskazana w części graficznej planu oraz zostać wydzielona stałą i niepodlegającą przesunięciu linią rozgraniczającą (wyrok NSA z dnia 25.06.2013r., sygn. akt: II OSK 2836/12).

A zatem ustalenia planu miejscowego dopuszczające możliwości wyznaczenia przedmiotowych dojazdów w dowolnym miejscu terenów budowlanych, bez wyodrębnienia ich liniami rozgraniczającymi na rysunku planu należy traktować jako istotne naruszenie zasad sporządzania planu.

3. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy poprzez brak naniesienia na rysunek planu stref technicznych od linii elektroenergetycznych (o których mowa w § 5 ust. 15 uchwały) oraz brak określenia szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w użytkowaniu terenów znajdujących się w zasięgu tych stref.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy.

Z § 5 ust. 15 uchwały wynika, że zasięg stref technicznych od linii elektroenergetycznych został informacyjnie oznaczony na rysunku planu miejscowego.

Tymczasem na rysunek planu nie naniesiono stref technicznych od linii elektroenergetycznych, a w ustaleniach planu nie sprecyzowano ograniczeń w zagospodarowaniu terenów znajdujących się w zasięgu tych stref. Z rysunku planu wynika, że przez wiele terenów przebiega „istniejąca linia elektroenergetyczna” oraz „projektowana sieć elektroenergetyczna”. A zatem strefy techniczne od tych linii powinny być naniesione na rysunek planu (zgodnie z ww. paragrafem uchwały), a ustalenia tekstowe uchwały powinny określać ich szerokość i odpowiednie ograniczenia, tak aby plan jednoznacznie wskazywał, gdzie są i jakie są ograniczenia w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów objętych zasięgiem przedmiotowych stref technicznych.

Należy również podkreślić, że zapis § 4 ust. 10 uchwały jest nieprawidłowy, ponieważ z niego wynika, że przedstawione sieci infrastruktury technicznej, czyli również „istniejące linie elektroenergetyczne”, należy traktować orientacyjnie. Istniejące sieci infrastruktury technicznej nie mogą zostać przedstawione orientacyjnie, ponieważ wiąże się to z licznymi ograniczeniami, które należy wskazać jednoznacznie.

Rysunek planu wymaga ponownej analizy pod kątem wskazania rzeczywistej ilości linii elektroenergetycznych, ponieważ na rysunku nie przedstawiono wszystkich istniejących linii elektroenergetycznych. Np. na arkuszu: A5, A12 i A15 przedstawiono „istniejące linie elektroenergetyczne”, natomiast z podkładu mapowego, na którym sporządzono rysunek planu, wynika że istnieją jeszcze inne linie elektroenergetyczne (przebieg jest równoległy do linii określonych w rysunku planu jako „istniejące linie elektroenergetyczne”), które nie zostały oznaczone i opisane w legendzie rysunku planu.

4. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy i § 4 pkt 9 lit. c rozporządzenia poprzez brak określenia minimalnej liczby miejsc do parkowania dla funkcji mieszkaniowej w terenie zabudowy usługowej oznaczonym symbolem H-U1.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo m.in. minimalną liczbę miejsc do parkowania. W myśl § 4 pkt 9 lit. c rozporządzenia zapisy planu miejscowego powinny zawierać w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań.

W § 12 ust. 2 pkt 2 i 3 uchwały dla terenu zabudowy usługowej oznaczonego symbolem H-U1 jako przeznaczenie uzupełniające wskazano możliwość realizacji:

- budynku mieszkalnego dla sprawowania opieki i nadzoru,
- mieszkania, stanowiącego część budynku usługowego dla sprawowania opieki i nadzoru.

Natomiast w § 7 ust. 8 pkt 3 uchwały, dla terenów oznaczonych symbolem U (czyli także terenu H-U1), podano jedynie minimalną ilość miejsc do parkowania dla funkcji usługowej, pomijając funkcję mieszkaniową.

W planie miejscowym, dla wszystkich terenów, należy doprecyzować zapisy odnoszące się do sposobu realizacji miejsc do parkowania (tj. na którym terenie ma nastąpić realizacja ww. miejsce).

II. W zakresie nieistotnego naruszenia prawa:

- na rysunku planu (arkusz A1) nieprawidłowo określono skalę liniową (nie jest to skala 1:2000).

Nie można przyjąć odpowiedzi Wójta Gminy Słupia na wszczęcie postępowania nadzorczego, że w tej kwestii uzupełniono dokumentację, to znaczy dostarczono arkusz A1 z odpowiednią skalą liniową.

Arkusz A1 nie jest elementem dokumentacji prac planistycznych, jest uchwalonym załącznikiem Nr 1 do uchwały (§ 2 ust. 2 uchwały) i nie podlega wymianie.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały. Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wpis w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawach skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego wynosi 300zł.

W świetle art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Agata Katarzyna Wojtyszek
Wojewoda Świętokrzyski

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	1241541.3064088.3437919
Nazwa dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze - gm. Słupia (Jędrzejowska).pdf
Tytuł dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze - gm. Słupia (Jędrzejowska)
Sygnatura dokumentu	SPN.III.4130.40.2019
Data dokumentu	2019-08-07
Skrót dokumentu	F0F7BC08485E9ED7A9841367243812341851F36C
Wersja dokumentu	1.14
Data podpisu	2019-08-07 17:05:48
Podpisane przez	Agata Katarzyna Wojtyszek Wojewoda Świętokrzyski

EZD 3.90.65.65.3664

Data wydruku: 2019-08-13

Autor wydruku: Sekretariat WPNiK (Inspektor - Izabela Antoszevska)